

تجدد هنرهای نمایشی در آمریکا

از: آلیس گرین

۲

«پتر» و «غبارخیال» اثر نازۀ «دنیل جنسون» D. Johnston روی صحنه آورده شد.

در سالهای اخیر پس از اینکه مردم از دقت و ابراهام منظور تفریح سیراب شده و با نوازۀ کافی در این دو رشته بهیرونی حاصل گشت، مراکز تئاترهای معنوی و بویژه تئاتر های دانشگاه عهده دار تربیت آرتیست برای این دورشته هنری که زیاد یکدیگر نزدیک هستند شده و سعی نمودند تا این دو مظهر هنری بطرز آبرومندی برای عموم نشان داده شود.

(ایرا نمایش است که متن آن شعر تهیه شده و با موزیک توأم است. موضوع آن داستانهای عشقی، وقایع تاریخی و حتی مطالب مذهبی است که اکثراً بصورت درام و کمدی نوشته میگردد. بازیکنان ابراهام همیشه از خوانندگان مشهوراند چون گفته‌های نقش خود را با آواز بیان میکنند و کسی باستانی این اظهارات نائل نشود. حالات مغزله روحی بازیکنان احساسات آنها از شغف و خوشحالی و ترس و وحشت و غم و امید گرفته تا حرکت و صفا های مختلف بتقلید طبیعت، تولید از کسرا انجام میگردد. بطور خلاصه میتوان گفت که ایرا شاعران و نویسندگان روح انسانست که در آن هر کس میتواند بخواهش دل از مجموعه شعر، موسیقی، رقص، آواز، نورهای مختلف و دکوراسیونهای رنگارنگ چیزی بیاید و لذت برد.)

سال گذشته اولین ایرا در Hartford «هارت فرد» در ایالت Connecticut «کنک تیگت» با نام La pierre de teuchep «لایر پدوتوش اتر» Rovini «روسی تی» که چندسال قبل در ایالتالیا اجرا گردیده بود، انجام شد. این ایرا با شرکت مدرسه موسیقی «هارت سکول» Hart School of Music و زیر نظر «هارت اپرا گیلده» Hart opera Guild که یک ایرا برای محلی است بر گزار گردید.

برای تشویق نویسنده کان جوان کمپانی «گیلد» سابقه‌ای برای نوشتن نمایشنامه‌های یک پرده ای ترتیب داد. در سال ۱۹۳۵ کمپانی گیلد نمایشنامه یکی از جوانان شهر «سن لوی» را که دو مجاورت شهر «ویستر گراوز» می‌زیست و هرگز موفق بدیدن نمایشنامه خود روی صحنه نگشته بود اجراء نمود. این نمایشنامه «برج افسانه» ای نام داشت که نویسنده آن «توم تش ویلیامز» نام داشت. این نویسنده سالهاست که شهرتی فراوان کسب نموده و در زمرة نویسندگان نامدار در آلمه است تاکنون چند فیلم از آثار وی تهیه کرده‌اند که یکی از آنها را «تراپوئی» (با توبوسی) بنا به موسی «دن نهران» به عرض نمایش گذارده‌اند.

ممنوعیت بی‌سالی است که در «کامبریج» در «ماساچوستت» ده شاعر و نویسنده آثار نمایشی بنظور تشویق و بوجود آوردن تئاتر برای اجرای نمایشنامه‌های منظوم اجتناب کرده و یک هیاتانی بنام «تئاتر شاعران» تشکیل داده‌اند. آنان میخواستند زمینه را مستعد نموده ترتیبی ده تئاتر شاعران و بازیگران بتوانند خود را با تکنیک تئاتر آشنا سازند. در سال اول تشکیل این انجمن هفت نمایشنامه بروی صحنه آمد و از آن پس بیست و شش نمایشنامه جدید به عرض تماشا گذارده شد. برای مدیران این انجمن آموزش ادبی نمایشنامه‌ها پیش از هر چیز دیگری مورد نظر بود و این گروه توانست تحسین و تمجید مردم هنر دوست را که برای آثار نمایشی از لحاظ ادبی اهمیت شایانی قائل شده و آنها دوست میداشته و نسبت بخود جلب کند.

نمایشنامه‌ها در کارگاه متروکی که به تئاتر کوچک و یک سال انتظار بسیار زیبا و قشنگ مسمبل شده بود اجرا میگردد.

همانطور که گفتیم انجمن تئاتر شاعران بنظور پیدایش و تشویق نویسنده‌گان و بازیگران بوجود آمد. بدین سبب آثار نویسندگان مشهور نیز از جمله «ملکه بازی» از W.B. Yeats

این برنامه زیاده‌مورد
توجه و تحسین قرار گرفت زیرا
از لحاظ بازی، موزیک و آواز
و دیگر که باهم آهنگی خاصی
کاملاً موزون و باهم مخلوط
شده و با یک حرارت کاملاً
شاعرانه و رمانتیک روح آن
اتر را محفوظ نگه‌داشته بود
زیر نظر استادها ایستاد بهر
موسیقی «موشه پارانوو»
انجام شده تا قطعه صدا و
آهنگ شنونده را محفوظ
مینماید بلکه بازی گروهی و
که بر از احساسات زنده بود و
کاملاً رعایت حفاظت و حس
سبک «Unite de Style» را
مینمود زیر نظر مترانس
> «الرنانگی» E. Nagy

« فوت »

دو مراکز تئاترهای محلی رفس کشر از ایرا متداول
است، با این وصف از رفس که هنری جدید تلقی میشود از طرف
کالج‌ها و دانشکده‌ها پیش از پیش استقبال شایان میشود و
گاهی نیز عنوان ورزش‌آورد تدریس برنامه آنها میگردد.
بعضی از مدارس ساعتی چند برای «رفس» در برنامه
و هنرهای تئاتر «خوبش گنجانده‌اند و معلمین رفس آنها
اغلب از آرتیست‌های مشهور مانند «دیس هفسری»
D. Humphrey در مدرسه «ژویارد سکول»
در نیویورک و «ژان اردمن» در «بارد کالج» بود لوکا هویونک
Lucas Hovio در شهر «سیلورسین گیلده» می‌باشند
هفتده ساله است که در «کنک نیکن کالج» در «نیو یورک»
هر تابستان برنامه‌های رفس بر هنری آرتیست‌های مشهور
تشکیل میشود و برای پیمایش یک تئاتر تازه به منظور نمایش در
«کنتونال رفس آمریکایی» همه گونه تشویق بعمل می‌آید. سال
گذشته بر اثر توجهات و مساعدت کامل این کالج «ژوزه لیبون»
Jose Libon توانست اثر خود «خائن» را بوجود آورد که بعون
شک این اثر شاهکاروی محسوب خواهد گشت.

هنرهای رفس و ایرا برای شروع تئاترهای محلی
شانس خوبی آوردند زیرا طبیعت و موجودیت این نوع هنر
مستلزم داشتن استازان و کارگردانان با تجربه میباشد
و اما تجدید «دوام شکسپری» یعنی جداگانه‌اندوز
بلط قدمان یک تئاتر ملی برای داشتن تئاترگران دانشی طرفدار
نمایش‌های کلاسیک «ماهر گرت توانستیم عادت متناسبی برای
«میزان‌های شکسپری» داشته باشیم. بزحمت میتوان چند
هنرپیشه و باکارگردان تمام‌عناصرت کشور یافت که جز این راهی
پسوده باشند. همیشه مدبران تئاترها «های «برادوی» شکایت
دارند که برنامه‌ها و آثار شکسپیر در آمدی ندارند و در صورتیکه

رهبری میشد با همزید لستینگست

الته بازی گمانی که دل‌خانم هاگ اشراش و اعیان از ادگان
را اجراء میکردند توانسته حرکات خرامان و هشوه گر آنها
را بعبوی تقلید و بازی نمایند.

«الرنانگی» یا مهارت و هنر خویش و گزهای ساده
ولی بسیار عالی بوجود آورده بود که شامل یک قسمت مرکزی و
شش قطعه «قاب» دیگر برای عوض و بدل نمودن دیگر
های مختلف باغ، اطاق ورودی و نمای جلو قصر بود و این
شش قطعه دیگر باسانی و بیغون فوت وقت بازویسته میشدند.
«الرنانگی» که در مجاریستان متولد شده کار تئاتر را
در آلمان آغاز نموده است و پس از چندی دعوت دانشگاه
«پال» Halle را پذیرفت و با آمریکا مسافرت نمود. در
مدرسه «عادت سکول» بنریت دانش آموزان «خوشه» تئاتر
غنائی شروع بکار نمود. ناگی معتقد بود که تئاتر غنائی
حلیقی است که در آن بازی، آواز و آنچه که در
نمایش چشم می‌خورد چنان باهم آمیخته و هم آهنگی گشته
باشند که متفاناً تشکیل هنری خاص را بدهند و دستهای مختلفه
آن ناگسستی باشند.

با وجودی که «الرنانگی» نسبت به دانشجویان مستگیری
زیاد میشود معیناً توانست محبت آنها را بخود جلب نماید
و پس از ختم ساعات درس آنها را روی ایوان بزرگ منزل خویش
جمع نماید تا در باوره همه چیز از «تئاتر غنائی» گرفته تا
«بیس بال» گفتگو کنند.

برای بدست آوردن تجربه کافی و تعمیم در کار تئاتر
دانشجویان اقدام به نمایشات بسیار در مدارس ابتدائی «کنک
نیکن» و شهر نیویورک برداختند و در ضمن شاگردان را «تئاتر
غنائی آشنا می‌ساخته.

هنگامیکه این کالج مشغول ساختن يك (صحنه الیزابتی) گردید بیان معارج تهیه این صحنه به ۳۰۰۰۰ دلار پیش بینی شد. در صورتیکه این هزینه هنگام تکمیل پیش از بودجه کالج و از قدرت تهیه آن خارج بود. دانشجویان، بدون آنکه نگران شوند متفقا برای ساختن این صحنه اقدام کردند و فقط با ۲۰۰۰ دلار که مصرف خرید لوازم اولیه بود توانسته ذکر و چوب پستهای محکم این نوع در کورا که با آسانی از یکدیگر جدا و بهم متصل میگردند در سالن ورزش کالج خود بسازند و سالیانه برنامۀ هفتگی فتیوال خویش را برپا نمایند.

(صحنه شکسپیری و یا الیزابتی عبارت از ذکر و سالتی مخصوص است که بصورت کثیر الاضلاع ساخته میشود.

ذکر دارای سه طبقه و شش ضلع و بطول بیست و عرض ۱۵ متر بوده است. هر طبقه دارای چند اطاق کوچک و یک سالن بزرگ مرکزی بوده و سالتی نیز توسط پرده نازکی که با آسانی بطرفی کشیده میشود بوسیله مجرا میگردیده. ستونهای دروسه ذکر برای نگاهداری سقف و پردههای ذکر آسان و غیره بکار میرفته، درود در طرفین عقب این صحنه برافروزد و خروج بازیگنان و چو در داشته و پلههایی در طرفین پشت صحنه فرا داشته است که توسط تودههایی در جلوی ذکر طیفات بالایی باین دا بهم متصل میگردد است. موزیسین ها در زیر مخصوصی در طبقه سوم بکارشود مشغول میشوند.

باید متذکر گردید که شکسپیر از دست کسانی است که قیود زمان و مکان را در نمایشنامه خویش رعایت نکرده و در هر زمان قهرمان داستان را در مکان دیگریست.

نمایشنامه های او اکثر اداری سن ها کیز بادی هستند که هر يك از یکدیگر مجزا میباشدند، مثلا در نمایشنامه انلوک صحنه مقوم منزل در ذمه نواد دیگری در داد گاه و سپس واقعه در جزیره ای دنبال میشود. مسلمات نمایش اینگونه بیس ها مستلزم نمایش بسیار در کوزاست و از قدرت صحنه يك تئاتر خارج بوده است. استعمال صحنه شکسپیری اجازه میدهد تا بازی صحنه لا یتقطع یکی پس از دیگری انجام گردد. وجود تعداد زیادی اطاق کوچک و سالتی که هر یک در هر مرتبه بجای مکان دیگری بکار میرفته کمک شایانی به پیوستگی برنامه مینموده تا بدون آنکه برای نمایش ذکر و وقتهای حاصل شود و جریان نمایش قطع گردد هنر پیشه ها به بازی خویش مشغول باشند در این روش خاص فقط اشعار قطع نمیگردیده بلکه در تمام خصائص دراماتیک و مؤثر نمایشنامه محفوظ نگاهداشته میشده است.

البته در این صحنه ها لوازم اضافی و تزیینات ذکر موجود نبوده و بعد اقل اشیاء انکفا میشود اند و صحنه ها را با علامتی خاص از قبیل پرچم یا

اینطور که مشاهده میگرد گناه از مدبران است و نه از شکسپیر. نمایش آثار شکسپیر در این بازده سال چنان ناشیانه و ناعجاب روی صحنه های تجارتنی بعرض تاشا گذارده شده که باید از اینکه پیش از این نمایش آن مبادرت نمیشود خوشحال و سیاستگزار بود.

وضع نمایشنامه ای که از طرف هنر پیشگان غیر حرفه ای بپردازده شده از آن هم بهتر بوده است. مهمه! اگر چنانچه برنامه انحصاراً بق اسلوب «درام شکسپیری» تنظیم شده باشد این شایستگی و لیاقت نصیب تئاتر دانشگاه و با تئاتر محلی بوده است و بی.

ذرا چند گروه برهبری کارگردانان هوشیار و سالم در این راه کسب موفقیت نموده و توانسته نمایشات را بطرز ماهرانه ای بیک «بازی با روش غامض شکسپیر» اجرا کنند و با تعلمات غنی اصالت حقیقی نمایشنامه و دقیقاً مراعات نموده و پیوستگی قسمتهای مختلف هنر را محفوظ بدارند.

درین نمایشهای مهم و با ارزشی که توسط تئاتر محلی انجام گردیده است بایستی بکار برتن La Scene Elizabeth (صحنه الیزابتی) و گفتار مخصوص برای نمایشنامه های شکسپیر نام برده. همچنین در وقت فتیوال شکسپیر که سالیانه انجام میگردد اجرای اینگونه برنامه ها توسط دانشگاه اورگن و «دانتیوک کالج» و «مرکز دراماتیک محلی» بترتیب در شهرهای «رگن» Oregon و «پلوسیر نیک» دو «واها یو» «سن دیه گو» در کالیفرنیا انجام میشود.

بهترین میتوان گفت که بهترین و کاملترین نوع نمایش شکسپیر توسط «هوفسترا کالج Hofstra collage در «هامپستاد»

شکسپیر و علوم انسانی
مطالعه و تحقیق
مقاله علمی و فرهنگی

کله‌رو میز و صندلی که بر تر علامت
صحنه نبرد، باغ و باطمان بوده به شخص
مینوده‌اند بجای آن تزئینات حرکت و
بازی هنر پیشگان و لباسهای تکرار نیک
وقتش که دوره آنان چنان دلفریب بوده
است که در تماشای آن تو لید و جدو نشاطی
خاص میگردید و آثار محفوظ مینوده
است «من رجم».

در وقت این‌ده سالیکه «تئاتر
پارتر» Berice در شهر هاودسکه معمای
جنوب به نمایش سیرا از آثار شکسپیر
و سایر نویسنده‌گان کلاسیک پرداخته
تولید تماشای آن دائمی و علاقمند نموده
است. «روبرت پرت فیلد» Robert
porterfield پانی این تئاتر و از اهالی
«پورجینی» است. این مرده‌فمال بکار و
هنر خود ایمن داشت و در زمان سختی و
ایام جنگ بکار خویش مشغول بود و دو سال

شروعی آن را فراهم میگرداند و از مشتربان خود بجای پول بلوط این‌تئاتر
میگرفت. این روش مدت چهل سال یعنی انجام گرفت و روبرت در
مقابل حقوق بازیکنان و نویسنده‌گان خویش بجای پول «زامیون
و پر جینی» میداد که تنها یک نویسنده از قبول آن امتناع میگرد و
آن نویسنده مشهور «ژورژ برنارد شاو» میباشد که گیاه‌خوار بوده
است. در سال ۱۹۴۶ فعالیت این گروه مرده‌های چنان اهنست پیدا
نمود که دولت «پورجینی» سالیانه مبالغی بعنوان کمک خرج برایش
مقرر داشت و این امر باعث تغییرات جدیدی در کار هنر آنها شد.
در سال ۱۹۴۹ بنا بدعوت دولت آمریکا بسرای نمایش
«هاملت» در «نورث کانتونیک» «تئاتر پارتر» Berice
مامور انجام «میز آنس» آن گشت که اول عده آنرا یکی از بهترین
هنر پیشگان این‌ده بنام «روبرت برین» R. Breen ایضا نمود
یکی از عالیترین برنامه‌هاییکه این گروه تئاتری موفق
بانجام آن گشته و در تمام مختلف آنرا بسر تماشای گذارده است.
نمایش «نجیب‌زادگان و دون» میباشد. «موزاس» این نمایش
شاهت نامی به میز آنس نمایشنامه «سلیطه» شده، اثر شکسپیر
که در پاریس توسط «مرکز دراماتیک غرب» اجرا گردیده و هر
این دو گروه تئاتری هر دو به ذکرهای کلامی مختصر
و لوازم آنکه که ضرورت دارند اکتفا میکنند.
بازیکنان هر دو دسته جوانان پرشور و بیجان هستند
که احساسات خود را روی صحنه با ژست و حرکات گرم اجرا
مینمایند و فاقد هر گونه غرور و بیجا میباشد. «حرکات و بازی»
Action با «ریم» سریعی انجام میشود و «کمدی» با تمام
قدرت خود جلب توجه مینماید.
بیان این کیفیت مهم بنظر میرسد: از هنگامیکه دسته‌های
چوان فرانسوی و آمریکایی شروع به نمایش در شهرهای کوچک
نمودند، با روش خاص خویش توانسته با آسانی و فوریت نظر
مردم و تماشایگران را جلب کنند و بیوسه آنها را برای دیدن
برنامه‌های منظم خویش نگاهدارند.

با وجود اینکه «تئاتر معالی» سعی نموده بهترین آثار
نمایش کلاسیک و جدید را و با تئاتر اروپای صحنه آورد و هم‌اکنون
و رسوم تئاتر آمریکای از دست نهاده بلکه در نگهداری این
خصوصیات کوشا بوده است. برای نمونه میتوان گفت که بنام
نمایشنامه‌های «اودن اوتیل» Eugene o'Neill حتی آثار معمولی
لوکه اهمیت فراوانی داشته‌اند بدین طریق اجرا گردیده‌است.
«تئاتر هجیرو» Hedgerow «دوهر» «مولان» «فر» «پسیلوانیا»
که شهرت بسیاری دارند میتوانه درباره خدمت میز آنس‌های اوتیل
مفتخر باشد. این آثار که ۳۲ سال است از تاریخ تشکیل آن
میگذرد بنظر «جسپر ریتر» J. Deeter که از دوستان قدیمی
«اوتیل» است رهبری میشده. بعضی این‌تکه نوشتن نمایشنامه
توسط اوتیل بیابان میر سیسیلی الفورا اغلب آنها در این تئاتر نمایش
داده‌میشده که از آن پس تا کنون مرتباً نمایش آنها تجدید میگرد.
اخبار ضمن اجرای یکسری نمایشنامه که عبارت بودند
از «شاه فیاض» که مرا میخواستی «اثر بیر نعلو» «بیشک
اجباری» اثر مولیر «اشباح» اثر ایسین و «چادوگران شهر
سالم» از میلا، تئاتر نامیر در همه‌جا یکی از نمایشنامه‌های مشهور
اوتیل را بنام «ناچور» بروی صحنه آورد. (این نمایشنامه
اخلاق و زندگی خشک افراد حریص مخصوصی در انگلستان را که تا
انده‌ای‌های تنه ظاهر قراردادی هستند و در شهر نیوا نیگلند
در آمریکا بسر میبرند با زندگی آزاد و بی‌بند و بار ساکنین
جزایر «دریهای جنوبی» مقایسه و تشریح نموده است)
نمایشنامه (اوتیل) که «اختلاف و باناچور» نام دارد سالهای
۱۹۲۵ و ۱۹۴۰ در تئاتر هجیرو بعضی نمایش گذارده شده بودند
سومین بار هم بر استقبال شایان و بی نظیری از طرف مردم برای
دیدن این برنامه‌ها. نمایشنامه‌هایی که از این نویسنده تا اندازه‌ای
ناشناس مانده است عبارتند از: «پای بنده» «اولین مرد» «مستجاب
در جزایر تازی» و «کیا حلیب را میسازند».
(آخرین قسمت و پایان در شماره آینده)